Год. IV Брой 63 БРОЙ 1 ЛЕВЪ Варна, 3 Юний 1929 год.

Независимъ седмиченъ вестникъ
Урежда редакционенъ комитетъ

Абонаментъ: за година—80 лв.; за 6 м-ца 40 лв.; чужбина 160 лв. Обявления—по споразумение.
Адресъ: „ЧЕРНОМОРСКА КАМБАНА"
— Варна —
Главенъ редакторъ: ИВ. ДИМИРЕВЪ

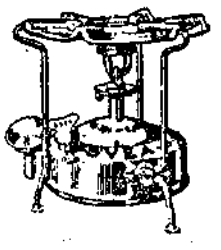

СТОЙ!
СТОЙ не МЪРДАЙ!

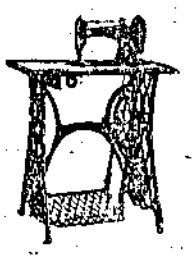

Машинно-техн. работилница ЗА ВСИЧКО

Извършватъ се ремонти на всѣкакъвъ видъ машини: **трактори, мотори, шевни, пишущи, плетачни машини.** Разни **пръскачки, помпи** и **центрофуги.** Резервни части при намалени цени и добросъвестна работа.
Приема работа и отъ провинцията.
Александръ Овчаровъ — Варна.
ул. Драгоманъ № 17.

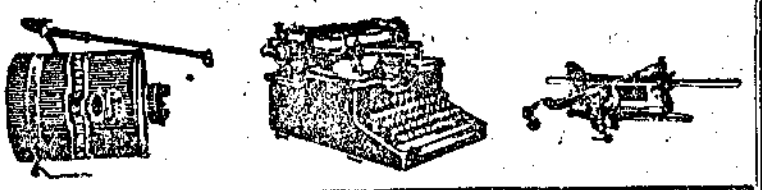

Ив. Димиревъ.

Амнистията

Въпроса за амнистията се повдига вече отдавна у насъ. Не веднажъ се изтъкна въ печата отъ какво голѣмо значение е поскорошното му разрешение за пълното омиротворение на страната.

Схващайки така този въпросъ, земледѣлската парламентарна група го повдигна въ Народното събрание както презъ миналия режимъ, така и сега, **и иска часъ по-скоро да се даде широка амнистия на всички, които се считатъ за политически провинени въ миналото.**

Съ това колкото хуманно, толкова и полезно за страната ни становище на земледѣлската парламентарна група сѫ съгласни и другитѣ опозициони парламентарни групи.

При това, учимъ се, че и правителството било вече изработило законопроектъ за амнистията, който щѣлъ да бѫде внесенъ и гласуванъ наскоро отъ камарата.

До колкото ни се простираятъ сведенията противъ въпросния законопроектъ е само групата на народния сговоръ, която намира амнистията за преждевременна и намѣсто полза щѣла да допринесе вреда.

За насъ не е нито изненада, нито странно становището на тази група по въпроса за амнистията; тя не може да мисли и другояче, до като нейнитѣ привърженици сѫ проникнати отъ идеи, които много отдавна сѫ изживѣли времето си и сѫ пагубни за България.

Странно, обаче, за насъ въ случая е желанието на нѣкои политически срѣди у насъ да се амнистиратъ, заедно съ другитѣ, и виновницитѣ за народната катастрофа — Д-ръ Радославъ и Тончевъ. Какъ е възможно това? Какъ може да бѫдатъ амнистирани тѣзи злосторници, които носятъ цѣлата отговорность за катастрофата, която сполетя България въ последната война?

Какъ могатъ да бѫдатъ амнистирани сѫщитѣ тѣзи чужди агенти, които служейки на една нѣмска кауза, въ критическия моментъ за отечеството ни, съ обръснати бради и маскирани, напуснаха нашата страна, като оставиха българския народъ да понесе тежкитѣ последствия отъ единъ унизителенъ и жестокъ миренъ договоръ? Не, подобни злосторници не заслужаватъ съжаление, най-малкото амнистия!

Нека се даде такава само на онези, считани политически провинени, за да се омиротвори напълно страната и се осѫществи необходимото политическо сътрудничество за бѫдащето й управление.

Думи на единъ варненецъ.

Порядкитѣ въ Варн. френски девически пансионъ

Нѣколко дни преди трагичната кончина на ученичката при Варн. френ. училище «Св. Андрея», Марийка Даракчиева, жертва на това училище, изключени сѫ и други ученички отъ сѫщото училище, *защото сѫ посетили забавата при Търговското училище* презъ деньтъ, заедно съ родителитѣ си и близки роднини. Бащитѣ на тия изключени ученички отиватъ нѣколко пѫти въ училището да се обяснятъ съ директорката, но последната умишлено се криела. Най-после бащитѣ на децата сѫ настояли непременно да се яви директорката, която видѣли въ училището, но една отъ сестритѣ имъ заявила: *„тукъ, въ това училище, трѣбва да знаете, че е Франция, а не България и не можете никѫде да се оплаквате„.* Или съ други думи казано—каквото и да става съ децата ви тукъ, какъвто звѣрски тормозъ да се упражнява надъ тѣхъ, вий, родителитѣ, нѣмате право да се оплаквате, трѣбва да търпите.

Въ сѫщата забава е била и сестрината дъщеря на секретаря на тукашния френски консулъ, тоже изключена, но въ последствие приета, защото е роднина на секретаря. Нашитѣ, обаче, деца не се приематъ *само за това*, защото бащата на една отъ изключенитѣ ученички не се е съгласилъ да купи съ свои средства една ваза — кутия за училището на стойность 600 лв., но майката на ученичката тайно е дала 200 лв. за поправка на една друга ваза на училището. Презъ това време, когато ученичката е излѣзла да дири въ града и поправи вазата, директорката на училището отива въ домътъ й и заявила на нейната майка, че дъщеря й отетѫствува отъ училище и ходи да се люби...

При очната ставка между ученичката, сестрата и директорката, установило се истината, *че ученичката е отсѫтствувала по заповедь на сестрата за казаната цель, а директорката настоявала противното, за да маскира изобличението си.*

За такава маловажна и дребна работа никое училище въ свѣта не би изключило ученички къмъ края на учебната година, още повече — въ това училище тѣ сѫ постѫпили отъ *бебе* класъ и родителитѣ имъ сѫ внесли съ десятки хиляди лева такса и разни наложителни глоби за празницитѣ на *„мамеръ"* и т. н.

Бащи и майки, добре запомнете, че тѣзи средновѣковни калугерски училища не се търпятъ въ Франция, защото не сѫ намерени за добри да възпитаватъ децата на французкия народъ; напоследъкъ тѣ бѣха затворени и въ Турция; — тогата могатъ ли да бѫдатъ полезни за възпитанието на нашитѣ деца?!

Следватъ подписи.

Б. Р. Следъ като Министерството се опроверга писаното за фран. училище „Св. Андрея" по отношение на удавената ученичка Мирийка Даракчиева, отъ изтъкнатото въ горната статия се вижда, че и други ученички се зле третиратъ въ това училище, отъ което Варн. училищна инспекция и министерството на просвѣтата трѣбва да взематъ актъ и направятъ необходимото, за да се тури край на това третиране.

Печ. „СВѢТЛИНА" — Варна

ОКРЖЖНИ ВЕСТИ

Токущо завърналитѣ се отъ обиколка агрономи при Варн. окржж. земледѣлска катедра г. Ат. Михалчевъ и г. Икономовъ ни дадоха следнитѣ сведения.

1) *Пролѣтнитѣ* посеви, съ едно малко изключение, сѫ добри.

2) *Новопосаденитѣ* лоза и овошки се развиватъ добре.

3) *Въ пипинерата* на окржжното стопанство при «Св. Константинъ» сѫ вкоренили варненскитѣ пипинеристи около два милиона американски облагородени лози съ строго подбрани сортове.

4) *Отъ направената* ревизия отъ агронома г. Михалчевъ на жребцовитѣ станции е констатирано, че жребцитѣ сѫ въ добро състояние.

5) *Варненската* земледѣлска катедра препоржчва на всички лозари *да почнатъ първото пръскане на лозята.*

Синия английски камъкъ се продава отъ 21 — 23 лв.

6) *Бубитѣ* минаха първия сънь и сега сѫ вече въ втората възрасть. Състоянието имъ е много добро.

Фалита на колективизма въ Русия

(Продължение отъ брой 62)

Въпреки разпредѣлението на земята и комунистическия принципъ, въ Русия има днесъ единъ новъ селски пролитариятъ и едри собственици „кулаки", които наематъ работна ржка.

Числото на селячитѣ безъ земя е приблизително 8,000,000.

Така щото неравенството въ притежанието на земята, на което болшевикитѣ искаха да турятъ край, днесъ е по голѣмо. *Колективизма напълно фалира въ земледѣлието. Не само това, но селянитѣ много обедняха и производството имъ отслабна.*

Споредъ изчисленията на земледѣлското комисарство, тѣ притежаватъ 67 % отъ машинитѣ и инструментитѣ, които имаха преди войната, а въ известни области, както кубанската, житницата на Русия, тоя процентъ е падналъ на 50 %.

Всеобщото отслабване на земледѣлското производство е доста намалило рандема на хектаръ Той е следния сега:

Рандеманъ отъ десетина:
(1=1·1 хектаря)

	1913 год.	1928 год.
жито	62 пуда	32 пуда
Ленъ	29 „	14 „
памукъ	30 „	12 „

Преди войната Русия бѣ най голѣмия експортьоръ въ цѣлия свѣтъ.

Безъ да държи смѣтка на факта, че продуктивностьта е доста намаляла и добитото отъ нея едва достига за консумация, съветското правителство поиска да изнесе храни и задоволи нуждитѣ на своитѣ финансии.

Но за да реализира една печалба при износа, то трѣбваше *да заплати житото на производителитѣ много подъ неговата реална стойность.*

Ето, напримѣръ, какъ се изчисляваше 1922 1913 год. цената на продажбата въ чужбина на съветската търговия:

Печалба платена на производителитѣ	20%
Търговски разноски и тран.	36%
Печалба на държавата	54 %

Днесъ отъ житото рускитѣ селяни получаватъ 20% печалба, когато отъ 1900—1914 год. сѫ реализирали ежегодно по 72 % печалба. Печалбата е много по-малка за тѣхъ, а живота по-скѫпъ.

Ето нѣколко цифри, които даватъ една идея за условията на сѫществуване, при които живѣе земледѣлското население въ Русия

За цена, която се добива отъ единъ пудъ житото (16·4 клг.) селянина може да купи:

	Въ 1913 г.	Въ 1928 г.
П. плат.	5·48 м.	2·55 м.
захаръ	8·24 лив	3 93 лив.
соль	103 „	51·9 „
сапунъ	9·12 „	4·82 „
газъ	7·1 „	3·42 „

Данъци — *Върху единъ доходъ отъ 2000 рубли за едно семейство отъ 8 члена, селянина плаща за година 400 рубли данъкъ на държавата и още толкова на мѣстнитѣ съветски власти, което прави 800 рубли. Върху 250 рубли дохотъ селянина плаща толкова данъкъ колкото дребния търговецъ върху 1200 рубли и работника върху 3800 рубли.* Следва

РУСЕНСКИ КРЕВАТИ

РЕВАТИ

Предпочитайте испитанчтѣ вече по качество и лукс **Русенки кревати и други мебели** отъ фабричния склад **Бр. Габровски** на ул. Габровска 25 **Варна до гарата.**

Винаги голѣмъ изборъ. Продажба на изплащане. Цени фабрични

ПОЛОЖЕНИЕТО.

У насъ

Въ опозиционнитѣ политически среди все повече се говори за една промѣна въ управлението на страната. Такава вече признаватъ, че ще стане и видни сговористи. Но по всичко изглежда, че къмъ подобна промѣна нѣма да се прибѣгне до като не мине презъ камарата законопроекта за амнистията, съ гласуването на който не само ще се допринесе твърде много за омиротворението на страната, но и ще се създадатъ благоприятни условия да се извърши и промѣна въ управлението ѝ.

Ромжния

Последнитѣ сведения, които имаме за тая страна, говорятъ достатъчно, че положението на българитѣ въ Добруджа е лошо и цинцаритѣ продължаватъ да преследватъ и малтретиратъ селското население.

Правителството на Маниу трѣбва да земе мѣрки и спре преследванията на българитѣ въ тая провинция. Ние съжеляваме, че едно демократическо правителство, за каквото ~ска да мине това на Маниу, търги още варварскитѣ прояви на ромънцитѣ спрѣмо българския елементъ въ Добруджа.

Югославия

Диктатурата все повече се засилва въ страната. Малтретиратъ се хървати, българи и всички, които не сж съгласни съ варварското управление на сърбитѣ и тѣхнитѣ шовинистични схващания. И културна Европа не може вече да търпи варварската диктатура на сърбитѣ. поради което отъ чужбина сж ги посъветвали да бждатъ по умерени и за възстановяване на конституцията. Ако това не сторятъ управляващитѣ срѣди въ Югославия, може би опозицията ще реагира противъ тоя режимъ съ крайни средства, което съглашенскитѣ сили (найвече Франция и Англия) гледатъ да се избѣгне. Близкото бждеще ще покаже дали сърбитѣ ще отстжпятъ, или пъкъ ще бждатъ принудени да сторятъ това.

Стопанска трибуна

За бубохранението

За правилното бубохранение, отъ което единствено зависи количеството и качеството на пашкулитѣ, необходимо е да се знае следното:

1) За бубарници да се избиратъ стаи съ по-слабо слънчево изложение. Топлината на стаи съ южно, юго-източно и западно изложение благоприятствува за появяването на болести по бубитѣ.

2) Въ началото на всѣко бубохранение да се извършва дезинфекция на бубарницата чрезъ опушване на помещението и уреди съ сѣра (тюкюртъ), като се пресмета по 30—40 грама на кубически метъръ въздухъ, следъ предварително овлажняване на помещението съ пара или вода. Опушената бубарница се отвърва следъ 24 часа.

3) Да се отглежда само здраво бубено семе, произведено отъ грениоръ, което се продава въ запечатани съ бандеролъ кутии.

4) Да се отглежда толкова бубено семе, колкото може да се изхрани.

За изхранването на една кутия бубено семе е необходимо 300 килогр. черничевъ листъ.

5. Лупенето на бубеното семе да се извършва въ книжни тавички, растлани на тънакъ пластъ при постоянно качване на температурата, като се почне отъ 15 градуса и всѣки день се повишава по единъ градусъ, до като стигне 25 градуса целзиеви.

6) Отглеждането на бубитѣ да става при температура отъ 25—20 градуса целзиеви.

При 25 градуса Целзиеви ще се отглеждатъ бубитѣ отъ I-ва възрасть; при 24 гр. Ц. — отъ II-ра възрасть; и температурата се намалява съ единъ градусъ за всѣка по-гориа възрасть до 18—20 гр.

7) Въ бубарницата да се поставя печка и термометръ.

8) Отглеждането на бубитѣ да става на етажерки.

9) Храненето да става въ опредѣлени часове на деня съ ситно нарѣзанъ черничевъ листъ.

16) Смѣнянето на постелята и раздаването на бубитѣ да става често.

11) Да се извършва редовно провѣтряването на бубарницитѣ, особено презъ IV и V възрасть.

12) Да се пази най-голѣма чистото при брането на черничевъ листъ, при храненето на бубитѣ и бубарницитѣ.

13. Да не се посещаватъ бубарницитѣ отъ чужди бубохранители, за да се предотврати препасянето на болеститѣ отъ една бубарница на друга.

14) Да се слага на бубитѣ доброкачественъ сухъ храстъ за завиване на пашкулитѣ.

15) Пашкулитѣ да се сортиратъ и продажбата имъ да става чрезъ кооперацитѣ.

Изъ цѣлъ свѣтъ

Най малката библиотека на свѣта.

Отъ животнитѣ хората се различаватъ, особено американцитѣ, по това, че иматъ известни слабости. По нѣкога тия слабости сж дори смѣшни, напр. ако се простираръ до събрание на стари керсажи, или да се образува музей за препарирани езици отъ разни млѣкопитающи или колекция отъ ногтитѣ на разни диваци и негри, но има нѣкои твърде оригинални, както слабостьта на мистеръ Перси Хасбрукъ, който събира посветени на любовьта въ миниатюренъ форматъ, чиито апостолъ е той, което се доказва отъ отъ обстоятелството, че въпреки 52 си години се е оженилъ. Тъй като мистеръ Перси живѣе като ергенъ изглежда на 40 години, той е запазенъ мжжъ и отъ малъкъ ималъ любовь къмъ малкото, нещастното.

Повече отъ 30 години мистеръ Перси пжтува изъ свѣта и събира книги. Но не трѣбва да се мисли, че за транспортиране на книгитѣ си се нуждае отъ превозни средства. Макаръ и да притежава много книги той ги носи съ себе си, защото тѣ сж миниатюрни.

М-ръ Хасбуркъ бръква въ джеба на джелетката си и изважда орѣхъ, единъ обикновенъ орѣхъ. Натисва на едно малко невидимо копче черупкитѣ се отварятъ и предъ васъ се показва една красива книга. Тя е Декаморенъ отъ Бокачио на италиански езикъ. Буквитѣ едва видими, но той изважда от джеба на палтото си една голѣма лупа и предъ васъ изпъкватъ голѣми букви Запитанъ отъ журналиститѣ, отъ кжде има тази оригинална книга, м-ръ Перси казва.

— Това бѣше преди двадесеть години въ Сиена, чудния полузабравенъ градъ на Италия. Вие трѣбва сжщо да знаете, че рѣдко купувамъ книгитѣ си Да, тукъ съмъ хитъръ. Този Бокачио ми даде синора Мариа Анджела, която ухажвахъ. Тъй като нейниятъ мжжъ бѣше виденъ санаторъ, а въ брака опороченъ съпругъ, не ми бѣше тежко, да прекарамъ при Нария Анджело мечтанни Бокачио нощи и на прощаване да намѣря микроскопичната грѣшна книга.

Съ радость гледи той миниатюрния Бокачио, при което пръстена на дѣсната му ржка блѣщи. Като се вгледате въ него. мистеръ Хасбрукъ изважда го отъ пръста си, и въ сжщата секунда отъ изваждането пръстена се отваря и преди васъ се показва още по малка книга „Пѣснитѣ на Соломонъ", Една съвършена особенна книга. Тя прѣзхожда отъ Испания. Получилъ я отъ Дона Марта- Въ пръстена се съдържа книгата и една свѣтовна рѣдкость.

Въ една малка фигура на Буда отъ злато се съдържа сжщо така една малка книга, съдържаща двесте интеренни индийски пѣсни на любовьта. Получилъ я отъ една жена въ Бугалпуръ,

Всѣка една миниатюрна книга е свързана съ любовно приключение. Въ единъ малъкъ сребъренъ протоколъ има любовнитѣ новели на Аретиносъ. Смелитѣ истории на Балзакъ въ едно малко сърдце изработено отъ ахатъ. Илюстрованото издание на Овидии въ малка гола Венера отъ слонова кость и пр.

Сеянино, в. „Черноморска Камбана" винаги защищава твоитѣ свободи и права!

ХРОНИКА

Всички, които желаятъ да публикуватъ обявление, статия или дописки въ вестника ни, нека се адресиратъ къмъ печатница „Светлина", ул. „Гургулята" или Михаилъ Павловъ ул. „6 Септемврий" № 9 — Варна.

Хасковския хахаминъ Романовъ (това е новото му име) напусналъ израилитянството и съ цѣлото си семейство приелъ Христовата вѣра.

Въ единъ позивъ той е изложилъ причинитѣ да стори това, който той е разпратилъ по другитѣ градове.

За сведение съобщава на всички граждани общинското управление, че до второ нареждане водата ще се пуща сутринъ отъ 5—7 часа и вечеръ отъ 6—8 часа, презъ което време гражданството може да си набави вода.

Всички бедни граждани, които притежаватъ бедни книжки, да ги представятъ за провѣрка и подпечатване въ стая № 14 —отдѣление гражданското състояние и социални грижи при общината.

Нѣкои отъ рибаритѣ сж просто станали отвратителни за консуматоритѣ, повишавайки въ единъ моментъ нѣколко пжти цената на рибата и заставайки всички да си взематъ риба повече отколкото имъ е необходима.

Нека комисарството по прехраната тури край на това спекулиране съ рибата, което и прави често пжти по скжпа, отколкото въ другитѣ градове въ вътрешностьта на страната.

Книжнина.

Получи се въ редакцията „Варна какво, какъ и кога лѣкува" отъ Д-ръ К. Йорд. Ганевъ. Такава брошурка се издава за първи пжть въ Варна и е много навременна. Автора е застжпилъ всичко необходимо за дирящитѣ лечения на Варн. мор. брѣгъ и много обосновано доказва, че лекуването трѣбва да става и е полезно отъ пролѣть до есенъ и пребиването само юли или августь (както сега) е едно нерационално използуване на морската лечебность Съ тази си книжка автора прави и една хубава реклама за Варна, като изнася истината и говори за Вари. мор. брѣгъ.

Тя заслужава вниманието на всички ни, а автора похвала и подкрепа.

Четете и разпространявайте в-къ „Черноморска камбана"!

Едгаръ По.

СРЕЩА

Леката му и пъргава фигура показваше по скоро енергия, буйна и неудържима, каквато прояви преди малко при „моста на въздишкитѣ" отколкото нѣкаква особенна, Херкулесова сила, която впрочемъ не липсваше у него при сериозни случаи.

Божествената уста и брадичка, чудни, голѣми и влажни очи, които промѣняха цвѣта си отъ кестенявъ дори до черъ, гжсти черни коси: подъ чиито кждрици свѣтеше ослѣпително бѣло чело въ необикновена ширина — ето неговата вънкашность, такова класическо правилно лице не бѣхъ виждалъ до тогава.

Когато се сбогувахъ съ него презъ тая памятна нощь, той ме замоли твърдѣ настойчиво да го посѣтя на другия день по възможность по-раничко:

Отзовавайки се на поканата му, азъ още веднага слѣдъ изгрѣва на слънцето вече чакахъ предъ входа на неговия дворецъ, — едно отъ онія грамадни, фантастични и разкошни по архитектура здания, които се издигатъ надъ водитѣ на „голѣмия каналъ", въ съсѣдство съ „Риалто".

Прѣведоха ме по широка, извита, отрупана съ красиви мозайки стълба, водеща къмъ приемния салонъ, чийто разкошъ просто ми заслепи съ изумителния си блѣсъкъ.

Азъ знаехъ отпорано, че моя познатъ бѣше богатъ човѣкъ: за неговото състояние се носеха слухове, които считахъ за смѣшно прѣувеличение, прѣди да бѣхъ го посѣтилъ. Но, разглеждайки сега дома му, азъ бѣхъ увѣренъ вече какво изъ цѣла Европа на дали би се намерилъ човѣкъ, който да може така богато, по царски, да уреди своето жилище.

Макаръ, че слънцето бѣ вече изгрѣло, но стаята въ която влѣзохъ най напрѣдъ, бѣ силно освѣтлена: разкошни, позлатени лампи горѣха още, това обстоятелство, както и уморения видъ на моя другаръ, ме наведоха на мисъльта, че той не бѣ спалъ цѣлата нощь. Въ архитектурата и обстановката на стаята личеше стремежа да се порази и ослѣпи окото на човѣка. Сто панина очевидно бѣ, че не държеше много на вкуса въ технически смисълъ на думата, нито пъкъ на спазвнето народния стилъ, тукъ погледа прѣмина ваше отъ предметъ на предметъ, безъ да се спира нѣкжде, — нито на старитѣ гръцки картини, нито върху скулптурата на найдобритѣ италиянски майстори, нито пъкъ надъ масивнитѣ изваяния на забравения Египетъ.

Разкошни драпировки често трептѣха подъ звуцитѣ на тиха, нѣжна и невидима музика.

Главата се замайваше отъ смѣсването на различни аромати, издигащи се надъ оригинални, скжпи кадилници, заедно съ треперящитѣ пламъци на гзюмтуденъ и виолетозъ огънь.

Лжчитѣ на токущо изгрѣлото слънце озаряваха тая сцена презъ прозорцитѣ отъ дребни съ малиновъ цвѣтъ стъкла, отражавайки се отъ натрупанитѣ драпировки, спущащи се отъ височината на корнизитѣ, естествената свѣтлина като потоци отъ разстопено сребро се сливаше съ искуственото освѣтление на тая танствена стая..

— Ха, ха, ха!. . . Ха, ха, ха!. . . засмѣ се домакина, като ми направи знакъ да седна до него, на канепето.

— Виждамъ много добрѣ, — каза той, забелѣзвайки, че съмъ смутенъ отъ тоя страненъ приемъ, — виждамъ, че сте поразенъ отъ моето помѣщение. . . моитѣ статуи . . . картинитѣ ми . . . моята оригиналность въ архитектурата и въобще цѣлата обстановка! . . . че вие сте опиянени отъ всичкия ми разкошъ.

Но, простете, драги, мой — (тукъ той заговори много прочувствено), — извинете ме за тоя особенъ смѣхъ, който чухте преди малко.

Вашето очудване ми се стори прекомерно. Но, наистина, понѣкога се случватъ такава смѣшни работи, щото човѣкъ е принуденъ или да се пукне, ако помисли да се въздържи.

Драгий ми, но съгласи се, че да умрешъ отъ смѣхъ, това е най-хубавия край за човѣка.

Ето на, съръ Томасъ Моръ, великия Томасъ Моръ, умрѣ, ако помнитѣ отъ смѣхъ.

И въ „Absurditis" отъ Ревизиусъ Тексторъ е помѣстенъ дългъ списъкъ на хора, свършили днитѣ си по сжщия начинъ.

Следва.